

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Κοινοβιακὴ Γυναικεῖα Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης – 531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ – τηλ. 23850-28610 – imaaflo@yahoo.gr

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΕ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 2100	Κυριακὴ Γ' Ματθαίου (Μαθ. 6,22-33) 17 Ἰουνίου 2018	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης
--	---	---

Χριστιανέ, γιατί ταράζεσαι;

«Μὴ μεριμνήσητε εἰς τὴν αὐριον· ἡ γὰρ αὐριον μεριμνήση τὰ ἑαυτῆς· ἄρκετὸν τῇ ἡμέρᾳ ἡ κακία αὐτῆς» (Μαθ. 6,34)

-Τί θὰ γίνουμε; Τί θὰ φᾶμε; Τί θὰ πιοῦμε; Τί θὰ ντυθοῦμε; Τί θὰ ...; Νά, ἀγαπητοί μου, σκέψεις ποὺ δὲν ἀφήνουν νὰ ἠρεμήσῃ ὁ ψυχικὸς κόσμος τοῦ ἀνθρώπου. Νά **σκέψεις** οἱ ὁποῖες σὰν κύματα, ποὺ διαδέχονται ἀδιάκοπα τὸ ἓνα τὸ ἄλλο, δημιουργοῦν ζάλη, ζάλη σοβαρὴ, στὰ κεφάλια τῶν ἀνθρώπων. Νά σκέψεις, ποὺ σὰν ἀγκάθια συμπνίγουν τὸν σπόρο τοῦ λόγου τοῦ εὐαγγελίου καὶ δὲν τὸν ἀφήνουν νὰ καρποφορήσῃ (βλ. Μαθ. 13,7. Μάρκ. 4,7,18-19. Λουκ. 8,7). Νά σκέψεις ποὺ σὰν μαῦρα καὶ ἀπαίσια φτερωτὰ ὄρνεα πετᾶνε στὸν πνευματικὸ ὀρίζοντα τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ὁ ταλαίπωρος προσπαθεῖ νὰ τὰ διώξῃ, ἀλλ' αὐτὰ ἔρχονται μέρα μετὴν ἡμέρα ὅλο καὶ περισσότερα καὶ γίνονται ὅλο καὶ πιὸ ἐνοχλητικά.

Ἔτσι ἡ **ζωὴ** τοῦ ἀνθρώπου γίνεται **ἓνα μαρτύριο**. Γιατί συμβαίνει αὐτό;

***

Ὁ ἄνθρωπος, ἀγαπητοί μου, ζῆ μέσα σὲ **μέριμνες** πολλὰ καὶ ποικίλες. Ἄνησυχεῖ, ταράζεται, τρέμει ὅπως τρέμουν τὰ φύλλα τῶν δέντρων ὅταν φυσᾷ δυνατὸς ἄνεμος. Τὸ αὐριον γιὰ τὸν ἑαυτό του, τὴν οἰκογένειά του, τὴν κοινωνία, τὸ ἔθνος, τὴν ἀνθρωπότητα τοῦ φαίνεται σκοτεινὸ. –Τί θὰ γίνουμε;... ἀκούγεται ἀπὸ τὰ στόματα ὄλων μας. Κι ἂν ἀκόμα δὲν τὸ λέῃ ἡ γλῶσσα μας, πάντως ἡ καρδιά μας εἶνε ταραγμένη, ταραγμένη περισσότερο ἀπ' ὅ,τι εἶνε ὁ ὠκεανὸς ὅταν ἄνεμοι ὀρηκτικοὶ σηκώνουν ἐκεῖνα τὰ τεράστια κύματα.

● Σὰν νὰ μὴν ἔφταναν οἱ φροντίδες καὶ οἱ κόποι, στοὺς ὁποίους ὁ ἄνθρωπος τῆς ἐποχῆς μας ὑποβάλλεται κάθε μέρα γιὰ ν' ἀντιμετωπίσῃ τὰ διάφορα ζητήματα τοῦ **σήμερα**, προστίθεται ἐπὶ πλέον σ' αὐτὰ καὶ ἡ **μέριμνα γιὰ τὸ αὐριον**, ἡ ἀγωνία πῶς θὰ λύσουμε προβλήματα τοῦ μέλλοντος, ποὺ ἀκόμα δὲν ἔχουν ἔρθει μπροστὰ μας. Τὸ **παρὸν** μᾶς καλεῖ σὲ ἐργασία

ἐντατικὴ καὶ συνεχῆ, κ' ἐμεῖς ἀσχολούμεθα διαρκῶς μὲ τὸ **μέλλον**. Ξέρετε πῶς μοιάζουμε; εἴμαστε σὰν ἓνα πλοίαρχο πού, ἀντὶ νὰ κοιτάζῃ πῶς θὰ ξεπεράσῃ τὸ κύμα ποὺ εἶνε ἐμπρὸς στὴν πλῶρη τοῦ πλοίου του, αὐτὸς σκέπτεται πῶς θὰ ἀντιμετωπίσῃ τὰ κύματα ποὺ μόλις διακρίνονται στὸ βάθος τοῦ ὀρίζοντος.

Ἄνθρωπε! τακτοποίησε ὅσο μπορεῖς πιὸ καλὰ τὸ παρὸν· μὲ τὸν τρόπο αὐτὸν καὶ τὸ αὐριον, ἐὰν ἀνατεῖλῃ, θὰ εἶνε ἀσφαλῶς καλύτερο. Ποιὸς ὁ λόγος νὰ ταράζεσαι ἀπὸ τώρα γιὰ κάτι ποὺ ἀκόμα δὲν ἀνέκυψε; Δὲν ἀκούεις τί λέει ὁ Χριστός; Φτάνουν, λέει, οἱ φροντίδες καὶ ὁ βασανισμὸς ποὺ ἔχετε γιὰ τὴ σημερινὴ ἡμέρα, μὴ φορτωθῆτε καὶ βάσανα τῆς ἡμέρας ποὺ ἀκόμη δὲν ἦρθε. Τὴ στιγμή ποὺ εἴστε ἤδη πιεσμένοι ἀπὸ ἀρκετὴ δυσκολία, εἶνε παράλογο νὰ προσθέτετε καὶ ἄλλη δυσκολία πρὶν τὴν ὥρα της. Ἡ θεία πρόνοια ἀναθέτει σὲ κάθε ἄνθρωπο τὴν κάθε ἡμέρα τῆς ζωῆς του νὰ σηκώσῃ ἓνα ὠρισμένο βάρος. Εἶνε ἀρκετὸ αὐτό, δὲν χρειάζεται νὰ προστεθῇ κι ἄλλο. Ἔσεῖς περιορισθῆτε νὰ σηκώσετε αὐτὸ ποὺ σᾶς ἔχει ἀνατεθῆ σήμερα· μὲ τὰ αὐριανὰ βάρη θὰ ἀσχοληθῆτε αὐριον. «Μὴ μεριμνήσητε εἰς τὴν αὐριον· ἡ γὰρ αὐριον μεριμνήση τὰ ἑαυτῆς· ἄρκετὸν τῇ ἡμέρᾳ ἡ κακία αὐτῆς» (Μαθ. 6,34).

Ἄλλὰ **γιατί ταράζεται** τόσο πολὺ ὁ ἄνθρωπος; γιατί τόσο πολὺ φοβᾶται τὸ μέλλον; γιατί ἡ μέριμνα γιὰ τὴν αὐριανὴ ἡμέρα πιέζει τὰ στήθη τῆς ἀνθρωπότητος σὰν ἐφιάλτης;

Νά γιατί. Διότι ὁ ἄνθρωπος **δὲν πιστεύει στὴν Θεία Πρόνοια**· εἶνε ἢ ἄπιστος ἢ ὀλιγόπιστος. Δὲν εἶνε ὠπλισμένος μὲ τὸ ὄπλο τῆς πίστεως. Γι' αὐτό, μόλις σκεφτῆ τὸ μέλλον, τὸν κυριεύει ὁ πανικός. Νομίζει πῶς εἶνε ἔρημος στὸν κόσμον καὶ δὲν ὑπάρχει δύναμις ἰκανὴ νὰ τὸν προστατεύσῃ. Αὐτὴ ἡ **ἀπιστία ἢ ὀλιγοπι-**

στία του εἶνε ἀδικαιολόγητη. Τοῦ εἶνε τόσο δύσκολο νὰ τὴν ὑπερικήση;

✓ **Δὲν** ἀκούει τὸ Χριστὸ ποὺ μᾶς λέει· «*Μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδιά· πιστεύετε εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς ἐμὲ πιστεύετε*»· μὴν ἀφήνετε τὴν καρδιά σας νὰ ταραζέται· ἔχετε πίστι στὸ Θεὸ καὶ σ' ἐμένα (Ἰω. 14,1);

✓ **Δὲν** μελετᾷ τὸ Εὐαγγέλιο, νὰ δῆ ὅτι μέσα στὶς σελίδες τοῦ ὁ Κύριος δίνει τόσες πολυτιμες ὑποσχέσεις καὶ βεβαιώσεις, ὅτι παρακολουθεῖ μὲ ἀγάπη καὶ ἐνδιαφέρον πατρικὸ τὴ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου καὶ σ' αὐτὲς ἀκόμη τὶς ἐλάχιστες λεπτομέρειες;

✓ **Δὲν** ἐμπιστεύεται τὴ ζωὴ του σ' Ἐκεῖνον ποὺ τρέφει τὰ πουλιὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ντύνει τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ μὲ στολὲς ποὺ τὴ μεγαλοπρέπειά τους θὰ ζήλευαν καὶ βασιλιάδες;

✓ **Δὲν** βλέπει ὅτι πάνω ἀπὸ τὰ ἀνθρώπινα πράγματα ἀπλώνεται κάποιον μεγάλο χέρι· τὸ χέρι τοῦ παντοδύναμου καὶ πάνσοφου καὶ πανάγαθου Δημιουργοῦ, ποὺ μοιράζει ἀκατάπαυστα τὶς δωρεές του (τροφή, νερό, φῶς, ἀέρα...) στὰ ζῶα καὶ δὲν ἀφήνει νὰ πεθάνουν ἀπὸ τὴν πείνα οὔτε αὐτὰ τὰ νεογέννητα πουλάκια τῶν κοράκων;

Ἄν λοιπὸν ὁ Πλάστης φροντίζει γιὰ τὰ νεογέννητα κοράκια, πῶς θ' ἀφήση ἔξω ἀπ' τὴ φροντίδα του τὸν ἀνθρώπο, τὸν ὁποῖο ἔπλασε καὶ τὸν ὥρισε βασιλέα τῆς Γῆς; Καὶ ἐὰν παρέχη στὰ ζῶα τὰ μέσα γιὰ νὰ ἐκπληρῶνουν αὐτὰ τὸν προορισμὸ τους, πῶς θ' ἀφήση ἀπροστάτευτο τὸν ἀνθρώπο; Ἡ ἀπλὴ **λογικὴ**, ἡ καθημερινὴ **πεῖρα**, ἡ **φύσι** γύρω μας, καὶ πρὸ παντὸς ὁ γραπτὸς λόγος τοῦ Θεοῦ, **τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιο**, στηρίζουν τὴν πίστι καὶ ἀποκρούουν τὰ αὐθαίρετα συμπεράσματα κατὰ τῆς θείας προνοίας, στὰ ὁποῖα μόνο μιὰ ἀπιστη καρδιά κ' ἔνα χαλασμένο μυαλὸ μποροῦν νὰ καταλήξουν.

● Ἀκούσαμε σήμερον τὸ Χριστὸ στὸ εὐαγγέλιον νὰ λέη· «*Μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν τί φάγητε καὶ τί πίητε, μηδὲ τῷ σώματι ὑμῶν τί ἐνδύσησθε*», δηλαδή· μὴ φροντίζετε μὲ ἀγωνία γιὰ τὴ ζωὴ σας τί θὰ φάτε καὶ τί θὰ πιητε, μήτε γιὰ τὸ σῶμα σας τί θὰ ντυθῆτε (Ματθ. 6,25). Τὰ λόγια αὐτὰ **κάποιοι τὰ παρεξηγοῦν**.

–Τί λοιπὸν, θὰ μᾶς ποῦν ἀμέσως αὐτοί, δὲν πρέπει δηλαδὴ ὁ ἀνθρώπος νὰ ἐργάζεται; μὰ τότε, ἂν ὅλα τὰ περιμένῃ ἀπὸ τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ, αὐτὸ δὲν εἶνε **μοιρολατρία**;...

Τοὺς ἀπαντοῦμε μὲ συντομία τὰ ἐξῆς.

Δὲν ἔχετε δίκιο. Παρεξηγεῖτε ἢ μᾶλλον διαστρέφετε τὴν ἔννοια τῶν λόγων τοῦ Εὐαγγε-

γελίου. Ὁ Χριστὸς δὲν καταδικάζει τὴν **ἐργασία**· ἀντιθέτως, αὐτὸς τὴν διέταξε, τὴν δίδαξε καὶ τὴν καθαγίασε μὲ τὸ ἔμπρακτο παράδειγμα του, ὅπως γνωρίζουμε. Ἐκεῖνο ποὺ καταδικάζει ὁ Χριστὸς εἶνε μόνον **ἡ ἀγχώδης μεριμνα** γιὰ τὴν αὐριανὴ ἡμέρα **καὶ ἡ ἐναγώνιος φροντίδα**, ἡ ὁποία κατατρώνει τὴν καρδιά τοῦ ἀνθρώπου ὅπως τὸ σκουλήκι τρώει τὸ ξύλον. Δὲν εἶπε τὸ Εὐαγγέλιον, «Ὁλα, ἄνθρωπε, νὰ τὰ περιμένῃς ἀπὸ τὸ Θεόν» – ποὺ εἶνε μοιρολατρικόν· οὔτε ὅμως ἐπιδοκιμάζει τὸ ἀντίθετο ἐκεῖνο «Γιὰ ὅλα, ἄνθρωπε, στηρίξου ἀποκλειστικὰ στὸν ἑαυτὸ σου, στὶς δικές σου δυνάμεις, στὴ δική σου εὐφυΐα καὶ δραστηριότητα» – ποὺ εἶνε ἐγωιστικόν. Γιατὶ ὅσο κι ἂν κοπιάσῃ ὁ ἀνθρώπος, ὅλες αἱ προσπάθειές του, ὅλοι οἱ κόποι του, ὅλοι οἱ ἀγῶνες του θ' ἀποτύχουν, ἂν ἔχη τὸ Θεὸ ἀντιμέτωπο. Καὶ θὰ τὸν ἔχη ἀντιμέτωπο, ἐὰν νομίζῃ ὅτι ὁ ἀνθρώπος εἶνε τὸ πᾶν, ἐὰν δὲν βαδίζῃ σύμφωνα μὲ τὶς θεοδίδακτες ἀρχές τοῦ Εὐαγγελίου, ἐὰν σὲ κάθε ἔργον του, καὶ στὸ ἐλάχιστον, δὲν ὑψώνῃ μὲ ταπεινῶσι τὰ μάτια τῆς ψυχῆς του πρὸς τὰ ἄνω, ἐπικαλούμενος τὴ βοήθεια Ἐκεῖνου ποὺ ἔχει τὴ δύναμι νὰ διαλύῃ τὶς βουλὰς τῶν ἐθνῶν καὶ τὰ σχέδια τῶν ἀρχόντων τους σὰν ἀσθενικὰ συννεφάκια. Γι' αὐτὸ τὸ Εὐαγγέλιον προτρέπει· **ἐργάζεσθε μὲν, ἀλλὰ «μὴ μεριμνᾶτε»**· ναὶ μὲν μὴ μένετε ἀργοί, ἀλλὰ καὶ μὴ γίνεστε ἀπληστοί. Ὁ συνδυασμὸς αὐτὸς καὶ ἡ ἰσορροπία βρίσκεται στὸν ἄλλο λόγον τοῦ Χριστοῦ· «*Ζητεῖτε πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν*» (ἔ.ἀ. 6,33).

* * *

Ἀγαπητοί μου! Ἡ ταραχὴ, ἡ ἀνησυχία, ἡ ἀγωνία, ὁ φόβος καὶ ὁ τρόμος γιὰ τὸ μέλλον, ὅλα αὐτὰ, εἶνε **καρποὶ τῆς ὀλιγοπιστίας μας στὴν θεία Πρόνοια**. Ταραζόμεστε, γιατί δὲν ἔχουμε βαθειὰ πίστι στὸ Θεόν, τὸν Κύριον τῶν δυνάμεων. Ἀγωνιοῦμε, γιατί τὴ ζωὴ μας, τὶς ὑποθέσεις μας, τὰ ἔργα μας, ὅλα τὰ ἔχουμε ἐξαρτήσῃ ἀπὸ τὴν ἀνθρώπινον δύναμι, ἡ ὁποία ἀποδεικνύεται ὅτι εἶνε μία λεπτὴ - λεπτὴ κλωστή· ἡ κλωστή αὐτὴ κόβεται, κ' ἐμεῖς πέφτουμε στὸ κενὸ μὲ φωνὲς ἀλλοφροσύνης. Κι ὅτι αὐτὴ εἶνε ἡ βαθύτερη αἰτία ὅλης τῆς ταραχῆς καὶ τῆς δικῆς μας ζωῆς καὶ τῆς ζωῆς τῶν ἄλλων, θὰ πεισθοῦμε, ἐὰν «*ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα*» (θ. λειτ.). Τότε θὰ δοῦμε, ὅτι τὴν ταραχὴν μας θὰ διαδεχθῆ εἰρήνην βαθειά, ἡ εἰρήνην τοῦ Χριστοῦ!

(†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος